

sl. J. Paul

1. Po - wiedz-cie, jak mam smut-ny-m być, gdy Zbaw-cę ja po -
 2. Mnie nie za-trwo - ży smu-tek, znój, gdy Je - zus przy mym
 3. Choć wko - ło gro - my sro - żą się, chcę u - fać Pa - nu
 4. Nie wspo - mi - naj - cie smut - ku mi, gdyż Zbaw-cę ja po -

1. sia - dam! Nie mo - że mnie u - drę - ka zgnieść, choć
 2. bo - ku, prze - de mną kro - czy zaw - sze w bój, zwy -
 3. sta - le, Gdy zgnieść chcą bu - rze, fa - le mnie, pod -
 4. sia - dam, po - cie - chę śle i w cięż - kie dni, swój

1. wszys-ko w grób tu wpa-da. Choć świat sza-le - je - wko-ło mnie, me
 2. cię - ża w każ-dym kro-ku. Ja wiem, że z Nim zwy - cię-żyć mam, gdy
 3. no - szę wzrok Doń trwa-le. Wy-star-czy, że - mnie strze-że Ten, co
 4. po - kój w ser - ce wkła-da. Na-peł-nia wiel - ka - ra-dosć mnie. Chcę

1. ser - ce czcią dla Pa - na tchnie, bo On mym po - krze-
 2. ży - cie swe z uf - no - ścią zdam na łas - kę Zba - wi-
 3. świat zwy - cię - żył, Bo - ży Syn. Zwy - cięz - cą On zo -
 4. Je - mu cał - kiem od - dać się, aż weź - mie mnie do

1. pie - niem. Bo On mym po - krze - pie - niem.
 2. cie - ła. Na łas - kę Zba - wi - cie - ła.
 3. sta - nie. Zwy - cięz - cą On zo - sta - nie.
 4. sie - bie. Aż weź - mie mnie do sie - bie.